

РЕШЕНИЕ

№ 7918

гр. София, 14.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **2058** по описа за **2013** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 18.12.2012 г., постановено по НАХД № 10380 / 2012 г. Софийски районен съд, 20-ти състав е отменил Наказателно постановление № РД-13-219 / 06.04.2011 г., издадено от директора на Столична здравно – осигурителна каса, с което на [фирма], [населено място] са наложени имуществени санкции в размер всяка от които на 200 / двеста/ лева на основание чл. 105в, ал.3 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ за нарушение на задължение по чл.23 от ПМС № 304 / 17.12.2010 г., Приложение № 13 към чл.3 „Методика за заплащане на дейностите в болничната медицинска помощ и чл.186 от Националния рамков договор за медицински дейности за 2011 г. /НРД за МД 2011 г./, във връзка с чл.55, ал.2, т.5 от ЗЗО.

Постановлението е отменено с мотив за съществени процесуални нарушения, както и за маловажност по чл.28 от ЗАНН.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Столична здравно – осигурителна каса, чрез процесуален представител, в която се излагат съображения за неправилност на решението – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Касаторът моли решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител излага аргументи в подкрепа на постановеното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд София – град, в настоящия състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Безспорно от фактическа страна е установено, че в десет на брой документа – медицински направления за хоспитализация, в графата, попълвана след преминаване през лечебното заведение, са записани само основните диагнози на пациентите, но не е попълнена графа придружаващи заболявания, въпреки че такива са били отразени в медицинска документация, попълнена в болницата – епикриза и история на заболяването.

Вярно е, че самото обстоятелство, че в НП е записано единствено, че административнонаказващият орган не приема възражението на лицето, не е основание да се счита, че същото не е обсъдено, съответно не е нарушение на чл.52, ал.4 от ЗАНН. В случая обаче става въпрос за твърдения, че пропуските при попълване на документацията се дължат на наличието на допуснати в два от случаите / по отношение на направленията на М. П. и на В. С./ явни фактически грешки.

Въпросът за наличието на явна фактическа грешка е елемент, който е от значение за прилагане на процесната санкционна разпоредба и изключва отговорността. Съгласно чл.105в, ал.3 от ЗЗО, „изпълнител на болнична медицинска помощ, който нарушава установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, се наказва с имуществена санкция в размер от 200 до 500 лв.”

В този случай, административнонаказващият орган е бил длъжен да извърши обстойно проучване на твърденията, дали М. П. наистина е страдала и от артериална хипертония или наличието на такава придружаваща диагноза е било техническа грешка, както се твърди, съответно дали изписаните медицински понятия в историята на заболяване на В. С. представляват „придружаващи диагнози” или са преминали заболявания, които не са такива към момента. Тези изследвания изискват специални познания и проучвания, като съгласно чл.52, ал.4 от ЗАНН, АНО е имал възможност да извърши специално разследване на спорните обстоятелства, а не да ги подминава и да ги оставя без обсъждане.

И пред настоящата инстанция не бе доказана компетентността на

административнонаказващия орган, въпреки посоченото в решението на СРС. Действително съгласно чл.38 от Правилника за устройството и дейността на Националната здравноосигурителна каса, и здаден от председателя на Надзорния съвет на Националната на касата, „Директорът на Р. при осъществяване на дейността се подпомага от заместник-директор, който замества директора при отсъствие”. По делото обаче и пред настоящата инстанция не са представени доказателства кое е лицето, подписало със запетая директора на С., а дори това да е бил заместник – директорът – не са налице никакви доказателства за отсъствието на директора в този момент, за да може да влезе в сила „заместването”. Накрая, касационната инстанция споделя и фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд за приложението на чл.28 от ЗАНН в тези случаи на нарушение.

Разпоредбата на чл.105в, ал.3 от ЗЗО предвижда общо санкция при нарушаване на установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация.

В случая става въпрос за непълно попълване на графа „Преминал през стационара пациент” в направление за хоспитализация, което има основно финансово значение, с оглед отчитане на извършена дейност и за получаване на съответното заплащане за нея от НЗОК. Доколкото в тази графа е попълнена със съответен код само основната диагноза, за която се иска получаване на съответна сума, а при липсата на попълнена графа „придружаващи заболявания и усложнения” съответно не се иска и не се получава заплащане от НЗОК, от този пропуск не може да възникне никаква финансова вреда.

Придружаващите заболявания са коректно отразени в медицинската документация – история на заболяване и епикриза, които са от значение за пациента.

Отчитането на направлението за хоспитализация има само финансово отражение във връзка със заплащане на извършените медицински дейности. Доколкото не съществува никаква опасност от увреждане на бюджета на касата с допуснатите пропуски и настоящият съд приема, че случаите са маловажни.

При горните мотиви и при извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърденията на касатора са неоснователни.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, Пети касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.12.2012 г., постановено по НАХД № 10380 / 2012 г. на Софийски районен съд, 20-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № РД-13-219 / 06.04.2011 г. на директора на Столична здравно – осигурителна каса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.